

[Fiskeriministeren.]

en gang, både bør opbevares og behandles på en sådan måde, at de ikke i den periode, da de ikke er i brug, bliver ødelagt; jeg er naturligvis villig til at drøfte hele denne sag.

Det ærede medlem var betænkelig ved bemyndigelsen vedrørende fisketorve og fiskerihavne og spurgte, hvorledes jeg agtede at gribe ind. Det er i hvert fald ikke min hensigt at stille krav om, at der skal bygges havne, hverken her eller dér. Tanken er, at der, hvor der er en havn, må tages hensyn til, at det gælder om ikke at få fisken ødelagt i første led, således at den skade, der er sket, ikke kan genoprettes i de andre led, fisken må igennem.

Vedrørende Gl. Strand har min forgænger ført meget indgående forhandlinger med Københavns kommune, og jeg har ingen bemærkninger at gøre herom. Jeg synes, at det, der er sket, er sagligt rigtigt og gjort på en hensynsfuld måde.

Det ærede medlem hr. Baagø-Hansen fandt anledning til at fremdrage en sag, om hvilken man dog vist med god grund kan sige, at den ikke har den fjerneste tilknytning til nærværende lovforslag, men jeg forstår meget godt, at det ærede medlem ikke har kunnet modstå fristelsen til at gøre et par bemærkninger, som muligvis kunne genere mig.

Jeg kan ikke forudsætte, at det høje ting har væsentligt kendskab til denne særlige sag, men det er rigtigt, at vi har en sådan bestemmelse i en tillægsprotokol til den svenske handelsaftale, og det er også rigtigt, at der blev afgivet en skrivelse fra ministeriet, men da fiskeriministeriet ved at tage stilling til konflikten i Skagen rangerede sig ind på linie med den ene af parterne, ønskede jeg, at vi skulle trække os ud af det. Det er heller ikke helt rimeligt at etablere et monopol på losning, hvad der i virkeligheden var tale om her. Jeg ved meget vel, at mange af fiskerne ønskede, at ministeriet skulle have indtaget et andet standpunkt; til gengæld ved jeg også, at meningerne blandt erhvervets folk i Skagen havn er meget delte. Jeg tror nu, det er klogt, at man ikke engagerer sig i en konflikt, som man ikke har nogen mulighed for at få en afgørelse på. Men denne sag har som sagt ikke nogen direkte tilknytning til det foreliggende lovforslag.

Jeg er personlig ikke særlig ivrig efter bemyndigelser og beføjelser, som det ærede medlem hr. Rager var inde på; det har jeg iøvrigt flere gange givet udtryk for her, og jeg har i de lovforslag, jeg har haft med at gøre, prøvet på at begrænse bemyndigelserne så meget som muligt. Men når ministeren har fået sådanne beføjelser, er det, fordi erhvervet har ønsket dem gennemført til gavn for erhvervet som helhed. Dette gælder også for dambrugenes vedkommende. Det er nødvendigt at have disse beføjelser også for dette specielle erhverv, der iøvrigt er meget betydningsfuldt, fordi det skaffer os gode dollarindtægter hjem, og dette særdeles lovende felt indenfor fiskerierhvervet skulle gerne udbygges og udvikles så godt som overhovedet muligt.

I modsætning til det ærede medlem hr. Søren Olesen tror jeg ikke, at næringsfriheden efter denne lovs paragraffer er blevet gået for nær. Hvis det ærede medlem læser disse paragraffer meget nøje igennem, vil han se, at bestemmelserne vedrørende fødevarer ingeniunde er strenge. Skal vi sikre os en afsætning både hjemme og ude af vore fisk og fiskevarer, gælder det om, at vi alle bestræber os for at få den fineste og den bedste kvalitet frem.

Jeg kan ikke se, at nogen af lovens bestemmelser skulle kunne virke hemmende for etableringen af nye virksomheder. Det ærede medlem omtalte blæksprutter. For ganske nylig er der startet en ny virksomhed med rejer, og hvis jeg ikke husker galt, har man endog gennem lovgivningen ydet støtte til, at denne nye virksomhed kom i gang. Efter min mening er der ikke nogen grund til at nære betænkeligheder på disse områder, og jeg er overbevist om, at vi ved en drøftelse af spørgsmålet vedrørende dambrugene kan nå til enighed om dette meget vigtige område.

Idet jeg takker for den venlige modtagelse, vil jeg udtale håbet om, at den lov, som vi med så heldig hånd gennemførte i 1950, nu må få en sådan udformning, at kvalitetskontrollen kan blive videreført til styrkelse og fremme af hele erhvervet.

Damsgaard: Det ærede medlem hr. Rager belærte mig med rette om begrebet „staden Københavns styrelse“, det ærede medlem kender det jo. Mit udtryk var gammel-